

Dubitat' in quadam Universitate, quae Societatis Jesu cura comissa est, quo pacto intelligendum sit decretum illud, quo sacra Tridentina Synodus, enumeratis libris sacris, sic statuit; Si quis libros ipsos integros cum omnibus partibus suis sicut in Ecclesia catholica legi consueverunt, et in veteri vulgata Latina editione Sabentur p sacris, & canonicis, non susceperit &c. anatema sit. An scilicet eo pacto, ut in fide errare censeantur, qui asseruerint aliquid repugnans s. minimae periodo, aut membro enumeratorum librorum, etiam, cum in eare sunt oppositae lectiones graeci contextus, aut Hebraici; An potius si tm, qui integrum aliquem ex ijs libris, aut eorum partem aliquam reiecerint, de qua aliqua fuit controversia, num canonica, et sacra censenda eet: quo pacto qdam in veteri testamento dubitaret de cantico trium puerorum, & de Sistoria Susanna; in nouo aut de ulto capite Marci, & de initio octauis capitis Euangelij Joannis.

Prior pars ex eo videt' ordi, qd sacra Synodus sine exceptione ait (cum omnibus partibus suis) & idem est admittere lectionem repugnantem alicui periodo, aut membro Latinae vulgatae, atq; partem eiusmodi non suscipere.

Posteriorem partem hanc potissimum suadent argumenta. Unum est. Qd si sacra Synodus ijs verbis definiuisset contra fidem non suscipere quatuorlibet partem editionis Latinae vulgatae, non egisset postea de deligenda ex oib; Latinis editionibus, quae circumsunt (quod facit decreto proxime sequenti) veteri vulgata; nec de nouo statuisset eam esse Sabendam p authenticam in publicis lectionibus, disputationibus, praedicationibus, et expositionibus. Nec niam relinqueret locum disputandi, quae nam ex illis partibus Sabenda eet. Nec item dicerent Patres (uti dicunt) se id facere utilitatis causa, sed necessitatis. Nec tantum dicerent, in publicis actibus ee Sabendam p authenticam, sed ubiq; ac semper.

Alterum est, qd et si credendum sit autorem eius uersionis fuisse et doctissimum, & aspice sancto quam maxe adiutum ad utilitatem Ecclesiae; uidet' tamen durum, et creditu difficile, statuisse sacram Synodum, illum Sabuisse spum p peticum in exprimendo sensu prioris linguae; Praesertim cum multi sacri illi legerint repugnantes sententias ijs, quae in ea continentur, et oio contradictorias; ueluti ad Corint. 13. cum pleriq; legant; Non omnes qdem resurgemus, sed omnes immutabimur, ubi uetere vulgata Sabet. Omnes qdem resurgemus, sed non ois immutabimur: & d. Hieronymus dicat, aliud ea uatem agere, aliud interpretem.

Tertium est, qd in concilijs sacris nihil definit' unquam, nisi quod ante diligenter discutit'. Alioq; temere definirēt ea, quae pertinent ad fidem, & salutem, nisi prius adhiberetur, quoad fieri pot, Summa diligentia; In Synodo aut Tridentina non sunt discussa, et agitata singulae periodi, ac membra ueteris Latinae vulgatae; sed tm actum est de libris integris, de q; ijs partibus maioribus, de quibus iam olim a multis dubitatum erat, eent ne reuera ex canone. Quo fit, ut noe partium in prioribus illis decreto, non quauis parsa, sed partes Smij maiores duntaxat, de q; disputatum erat in partibus

uideant' intelligendae; & cum in sequenti decreto advingr' electio ueteris uulgatae ex latinis
omnibz, & praecipit', ut ea in publicis actibz & aut Sententia Seab', nisi alius statui, quam qd
ea longe sit securior caeteris uersionibz; atq; Surij utilitati causa uidetur, & Sideri, nequis illam
praesumat ullo praetextu rejicere: quo Statuto, ad huc unicuiq; integram relinqr', ut in Sac, aut illa
parla sequi possit contrariam lectionem, quam aliqui ex Patribz sequuti sunt, modo eni praecipit
causa, illam in publicis actibz pro aut Sententia non afferat. Idq; sensisse Patres Concilij Trident.
pleriq; auctores asserunt, in qbz est Vega, qui concilio interfuit, cum Sac de re ageret', ut ipse
scribit lib. 15. de uisificatione. cap. 9. quo eodem loco affert uidebim eisdem snide (Cardinale)
sanctae Crucis, q; eidem sessioni praefuit, (ano. de locis Theologicis. lib. 2. cap. 14. Soto in 4.
d. 45. q. 2. a. 4. & alij non pauci.

Congregatio Concilij censuit, nisi posse assererari, quod repugnet uulgatae
Latinae editioni, etiam si sola esset per yodg, seu clausula, aut mebrum, di-
ctio ue sola, aut syllaba, Iota ue unum.

F. Card. Aleiat

79

Respuesta de los diputados
pa responder a las dudas
del Concilio sobre la Edicion
unigata.